

Partis II.

MEMBRI TERTII

LIBER PRIMVS.

De causa meteororum cœlesti efficiente ut dicunt Astrologi.

C A P. I.

Annulla sit in rei veritate causa cœlestis efficiens nec ne. Quod Idololatriæ mortalium causa sit eorum ignorantia, unde tot in mundo errores, totque erga homines iudicia in seueritate diuina iuste emissæ.

CVM in præcedentibus quam aptissime & lucidissime sit à nobis declaratū, quod sit solus Deus, qui variis suis emanationibus virtute & proprietate varia varie operatur, tam in cœlis quam in terris, mediantibus suis organis Angelicis, quæ organa diximus, in quib. Deus primario agit in hoc mundo, & quod cæteræ mundi creaturæ sint solummodo vehicula dictorum Angelorum, sequitur ex consequentia, immanem esse in creaturis errorē, auctum essentialē in mundo quempiam creaturis mundanis, siue sit angelica, siue cœlestis & stellaris, seu denique elementaris, attribuere, & non soli DEO, quod etiam ex his sacræ paginæ locis colligere fas est, nam in ea sic scriptum legimus, *ascendit super Cherubin, & volavit seu lapsus est super alas venti, & posuit tenebras in circuitu suo latibulum, cribra aquas de nubibus cœlorum, & excelsus dabat vocem suam, misit sagittas suas, & disparuit eos fulgur: &c.* 2. Reg. 22. 8. In quo sermone denotatur, quod Deus inest primum in Angelis Cherubin, in quibus tanquam vehiculo insidet, & tum Cherubin volat (diuino lumine agitatus) super alas ventorum, & tum ille spiritus in Cherubin & ventis colligit densas nubes, & tunc ex iis vocem suam seu tonitrua sua emittit, atq; etiam cribrat aquas è nubibus cœlorum. Non dicitur quod Deus insedit super Cherubin, & Cherub volavit super alas venti, & ventus cōgregauit nubes & stellæ, & præcipue Sol, attraxerunt vapores & exhalationes, & tandem mediæ aeris regionis frigiditas eas condensauit, & astra liquefecerunt nubes sic collectas, & pluuiā dimiserunt; Sed omnia simul hæc opera Deo unico attribuere gestiunt literæ sacræ; quare frustra fecerunt illi, qui aut Angelis aut stellis actus quoscunq; in natura attribuerunt, quippe quæ nihil agunt, sed solummodo Deus per ipsas, & tanquam organa agunt, & non ipsæ ex proprio suo valore seu existentia, q; & Reuchlinus optime in hunc modū exprimere videtur, Lib. 3. De Art. Cab. Ne quis vana superstitione ductus putet ab Angelis omnia humana mortalitati cœlitus conferri, ac non potius per Angelos ab ipsa Dei maiestate omnia fieri, etiam in angelis ex fonte totius veritatis docemur, Quod Deus secundum voluntatem suam faciat in exercitu cœli & habitatoribus terræ, Dan. ad Regem. Atque in alio loco reperimus: Dii quidem sunt qui dicuntur in cœlo & in terra, nobis tamen vnicus Deus pater ex quo omnia, & nos in illum, & vnius Dominus Iesus Christus per quem omnia & nos per ipsum, 1. Cor. 2. Quibus declarare videtur Apostolus, quod quamvis mundanus Angeli & dæmones Dii videantur, imo vero & hominum nonnulli more superstitione pro Diis habeantur, quibus diuini honores in extremo idololatriæ gradu adhiberi solent, dum ipsis videlicet atque etiam stellis cœli actiones omnem tam bonas quam malas falso attribuunt, tamen (inquit ille) nobis, hoc est, veris Christianis, vnuis est solus Deus pater à quo radicitus omnia, videlicet à fonte En sophi immenso, & vnuis Dominus Iesus Christus tam angelorum omnium quam DEI naturam in se continens, vt pote qui est magnus ille mundi Angelus, veraque sapientia à Deo primitus emanans, videlicet verbum per quod omnia, & nos per ipsum: vnde etiam alibi dicit Apostolus, Ex ipso, per ipsum, & in ipso sunt omnia, Rom. 11. 36. Et alibi: *DEVS pater omnium*, qui super omnia & per omnia, & in omnibus nobis, Ephes. 4. 6. Et in alio loco, *De Deo sunt omnia, Deus autem vnuis*, 2. Cor. 5. Sed expressius hoc declarare gestit Apostolus in his verbis, *DEVS operatur omnia in omnibus*, 1. Cor. 12. Inde arguens, Quod nulla sit reuera neque mediantibus angelis, dæmonibus aut stellis operatio, nisi quæ sit essentialiter à Deo, nam vt à Sole radii minime sunt diuidendi aut segregandi, ita quidem radii seu emanationes emissæ à fonte omnium actionum non sunt separandæ à suo fonte vnicæ & indiuidua essentia diuina, quæ in partes diuidi aut distingui nequit, est enim vnitas sincera, quæ non patitur separationem ullam, licet in mundi materialis multitudinem se immergar, abyssi totius centrum usque.

Vane